

30 рый пътъ, но не рачи да дойде. Тогазь рече на рабы-тъ си: Виждте нива-та на Йава е близу при моих-тъ, и има ечимъкъ тамъ: идѣте та го изгорѣте съ огнь: и изгорихъ Авессаломъ-тъ раби нивж-тъ съ огнь. И станжъ Йоавъ, та дойде при Авессалому въ кѫщъ-тъ, и рече му: Защо изгорихъ слугы-тъ ти нивж-тъ ми съ 32 огнь? А Авессаломъ отговори Йоаву: Ето, пратихъ при тебе, и рѣкохъ: Ела тукъ, за да тя проводишъ при царя да решешъ: Защо съмъ дошелъ отъ Гессуръ? подобрѣ щѣше да е за мене да бѣхъ още тамъ: сега прочее нека видѣхъ лице-то на царя: и ако има неправда въ мене, нека 33 мя умръти. Тогазь Йоавъ дойде при царя, та му иззвѣсти това: и повѣнъкъ Авессалому, та дойде при царя, и поклони ся съ лице-то до землѣ-тъ прѣдъ царя: и царь-тъ *цѣлова* Авессалому.

ГЛАВА 15.

1 И *вслѣдъ* това *приготви* си Авессаломъ колесницы и коне, и петдесетъ 2 мжжіе, за да тичать прѣдъ него. И ставаше Авессаломъ рано, та стоеше при пътъ-тъ на портж-тъ: и когато нѣкой имаше нѣкої прѣпирнижъ, та дохождаше при царя за сѫдъ, тогазь Авессаломъ го выкаше *при себе си*, и думаше: Отъ кой си градъ? А той отговориша: Слуга-та 3 ти е отъ едикое племе на Израилъ. И говориша му Авессаломъ: Виждъ, твоя-та работа е добра и права; но нѣма кой да 4 тя слуша отъ странъ на царя. Говориша още Авессаломъ: *Кой да мя опрѣдѣлѣше* сѫдїй на тжъ земѣ, за да иде при мене всякой който има прѣпирнижъ или 5 сѫдъ, та да го оправдавамъ! И когато нѣкой приближаваше да за мя ся поклони, простираше ржж-тъ си, та го хвашише, и го цѣлуваше. И така правиша Авессаломъ, на всякого Израилянина който дохождаше при царя за сѫдъ: *и под-крадиша* Авессаломъ сърдца-та на Израилевы-тъ мжжіе.

7 И въ сврѣшъ-тъ на **четыридесетъ годинъ*, рече Авессаломъ на царя: Да идѫ, молѣжъ, за да испынѫ въ Хевронъ обричаніе-то си, което обрѣкохъ Госпо- 8 ду: Защото *рабъ-тъ* ти *облече обричаніе*, **когато обитаваше* въ Гессуръ, въ Сиріжъ, и казахъ: Ако мя вѣрне наистинѣ Господъ въ Иерусалимъ, тогазь 9 та послужъ Господу. И рече му царь-тъ: Иди съ миръ. И станжъ та отиде въ Хевронъ.

и Быт. 33; 4. 45; 15. Лук. 15; 20.

а Гл. 12; 11.
б 3 Цар. 1; 5.
в Смд. 9; 29.
г Рим. 16; 18.

** По Сирскому-тъ и Арабскому-тъ прѣводъ четыри.
е 1 Цар. 16; 2.
жъ Быт. 28; 20, 21.
з Гл. 13; 38.
и 1 Цар. 9; 13. 16; 3, 5.
и Быт. 20; 5.*

10 А Авессаломъ распрати съгледатели по всички-тъ Израилевы племена, и каза: Като чуете гласъ-тъ на тржб-тъ, ще речете: Авессаломъ ся възари въ Хевронъ. И отидохъ съ Авессалома двѣстѣ мжжіе отъ Иерусалимъ, *"покланени:* и отидохъ *и* съ незлобие, и не знаехъ нищо. 12 И покани Авессаломъ Ахитофела Гилонецъ-тъ, Давидовъ-тъ *"съѣтникъ*, отъ градъ-тъ му, отъ Гило, като приносѣше жертвъ-тъ. И съзаклѣтіе-то бѣ яко: и *"людие-тъ* ся умножавахъ непрѣстанно при Авессалому. 13 И дойде вѣстителъ при Давида, и рече: *"Сърдца-та* на Израилевы-тъ мжжіе ся обѣрихъ вслѣдъ Авессалома. И рече Давидъ на всички-тъ си слуги, които бѣхъ съ него въ Иерусалимъ: Станѣте *"да бѣгами*; защото не ще можемъ да ся упазимъ отъ лице-то на Авессалома; побѣрзайте да отидемъ, за да не ускори та ны стигне, и докара зло-то въръзъ на насъ, и по- 15 рази градъ-тъ съ остро-то на ножъ-тъ. И царски-тъ слуги рекохъ на царя: Всичко що избере господарь-тъ ни царь-тъ, ето ний рабъ-тъ ти. 16 И *"излѣзе* царь-тъ, и всичкий-тъ му домъ вслѣдъ него. И оставилъ царь-тъ *редесетъ же-* 17 *ны* наложници за да пазятъ домъ-тъ. И излѣзе царь-тъ, и всички-тъ людие вслѣдъ него, и застанхъ на едно място далечъ. 18 И всички-тъ му слуги вървѣхъ близу до него: и *"всички-тъ* Хереопци, и всички-тъ Фелеопци, и всички-тъ Геопци, шестстотинъ мжжіе, които дойдохъ вслѣдъ 19 него отъ Геопци, вървѣхъ прѣдъ царя. Тогазь рече царь-тъ *"на Иттай Геоецъ-тъ:* Защо идешъ и ты съ настъ? върни ся та обитавай съ царя, защото си чужденецъ, 20 и прѣселенъ отъ място-то си. Вчера дойде, и днесъ да та направиши ли да ся скиташи съ настъ? ето азъ ще идѫ *укаждѣто* могжъ: ты ся върни, земя още и братия- 21 та си: милост и истина съ тебе! А Иттай отговори на царя и рече: *"Живъ Господъ, и живъ господарь-тъ* ми царь-тъ, дѣто и да е господарь-тъ ми царь-тъ, или въ смиръ, или въ животъ, непрѣмѣнио 22 тамъ ще бѫде и рабъ-тъ ти. И рече Давидъ на Иттай: Ела та прѣмии. И прѣмиихъ Иттай Геоецъ-тъ, и всички-тъ му мжжіе, и всички-тъ дѣца що бѣхъ съ 23 него. А всичко-то място плачеше съ голѣмъ гласъ, и прѣминувахъ всички-тъ людие: прѣминихъ и царь-тъ потокъ-тъ Кедронъ: и всички-тъ людие прѣминихъ прѣзъ пътъ-тъ *"на пустынѣ-тъ*. 24 И ето и Садокъ, и съ него всички-тъ

и Псал. 41; 9. 55; 12, 13, 14.
и Ин. Нас. 15; 51.
и Псал. 3; 1.
и Ст. 6. Сѫд. 9; 3.
о Гл. 19; 9. Псал. 3; над-
писъ-тъ.
и Псал. 3; надпись-тъ.

и Гл. 16; 21, 22.
и Гл. 8; 18.
и Гл. 18; 2.
и 1 Нар. 23; 13.
и Руе. 1; 16, 17. Прит. 17;
17, 18; 24.
и Гл. 16; 2.